

לִי מִטַּעֲמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבִּיֵאָה לִי וְאָכְלָה בְּעֵבֹר תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי בְּיָמֶיךָ אִמּוֹת: (ה)
 וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבַּר יִצְחָק אֶל-עֵשָׂו בְּנֹו

בעל הסודים

(ה) בדבר. ב' ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו. ואיך ותעלונה כליתי בדבר שפתיך מישרים. שאמרה ליעקב תעלונה כליתי אם תדבר מישרים ליצחק כדי שיברכך:

לקוטי הלכות

וּבִנְתוֹ לְהִרְעוּ, עַל-כֵּן שִׁלְחָה אֶת יַעֲקֹב לְקַבֵּל הַבְּרִכּוֹת בְּרַמְאוֹת מֵאֲבִיו, כִּי יַעֲקֹב הִצְדִּיק אִי אֶפְשֶׁר לוֹ לְקַבֵּל הַבְּרִכּוֹת שֶׁהֵם שָׁפַע הַפְּרִנְסָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם עַל-יְדֵי רַמְאוֹת הוֹאֵת שְׂמִינִי לְהַלְבִּישׁ אֶת עַצְמוֹ בְּבַחֲבִינַת עֲשִׂיהַּ גְּשָׁמִיית שֶׁהוּא בַחֲבִינַת עֵשָׂו כְּדִי שְׂיֻכַּל לְקַבֵּל פְּרִנְסָה. וְהוּוּ שֶׁהַלְבִּישָׁה אוֹתוֹ בְּלִבוֹשֵׁי עֵשָׂו וְלֹא הִבִּירוּ, 'כִּי הָיוּ יָדָיו כְּיָדָיו עֵשָׂו אֲחִיו שְׂעֵרֵת וַיְבָרְכֵהוּ, כִּי בְּאֵמַת יַעֲקֹב בְּשֵׁרֵשׁוֹ רְחוֹק מִפְּרִנְסָה גְּשָׁמִיית, כִּי חִלְקוּ רַק תּוֹרָה וּמִצְוֹת בַּחֲבִינַת הָאֵרֶת הִרְצוֹן שֶׁהוּא הַפֶּךָ עֲשִׂיהַּ גְּשָׁמִיית. וּבְאֵמַת לְעַתִּיד בְּשִׁבְאוֹ מְשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ לֹא יַעֲסֻקוּ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹם עֵסֶק, כִּי יִתְקַיֵּם: "וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צִאֲנֹכֶם וְכוּ'". וְעַל-כֵּן אִם הָיָה יַעֲקֹב נִכְנָם לְיִצְחָק כְּלִי לְבוֹשֵׁי עֵשָׂו וְהָיָה מְבַקְשׁוֹ שְׂיֻכְרֹו שִׁיתֵּן לוֹ ה' יִתְבָּרַךְ שָׁפַע וְהִצְלִיחָה בְּעֵסְקֵי פְּרִנְסָתוֹ לֹא הָיָה יִצְחָק מְרַצָּה לָזֶה, כִּי הָיָה אוֹמֵר לוֹ: לָמָּה לָךְ לְחַשֵּׁב פְּרִנְסָה כָּלֵל, כִּי אַתָּה צָרִיד רַק לְעֵסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּפְרִנְסָתְךָ תִּהְיֶה גְּשָׁמִיית עַל-יְדֵי אֲחֵרִים. וְהֵם צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל פְּרִנְסָה כְּדִי לְהַחְזִיק אוֹתָךְ, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁלָּהֶם, אֲכַל אַתָּה צָרִיד לְהִיּוֹת רַק יוֹשֵׁב אֶהָל. וְלִבְלִי לְחַשֵּׁב שׁוֹם פְּרִנְסָה כָּלֵל כְּמוֹ שֶׁיְהִי לְעַתִּיד בְּאֵמַת שִׁיתְקַיֵּם: "וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צִאֲנֹכֶם

כִּי זָכָה לְאִמּוֹנָה שְׁלָמָה שֶׁהוּא בַחֲבִינַת 'אִישׁ תָּם' בַּחֲבִינַת תְּמִימוֹת וְשְׁלָמוֹת, כִּי עֵקֶר שְׁלָמוֹת כָּל הַדְּבָרִים וְכָל הַבְּרִכּוֹת הִיא הָאִמּוֹנָה. וְעַל-כֵּן נֹאמַר בְּיַעֲקֹב בְּעַת שֶׁקַּבֵּל הַבְּרִכּוֹת: רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ וְכוּ', 'כְּרִיחַ שְׂדֵה' דִּיקָא, שֶׁהוּא בַחֲבִינַת שְׂדֵה דְקַדְשָׁה, בַּחֲבִינַת שְׂדֵה גַן-עֵדֶן, שֶׁהוּא בַחֲבִינַת חֶקֶל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין, שֶׁהוּא בַחֲבִינַת קַדְשֵׁת שְׁבַת שְׂמַעְלִין אֲזוּ מִשְׂדֵה לְבֵית, שְׁכַל זֶה הוּא הַפֶּךָ הַשְּׂדֵה שֶׁל עֵשָׂו שֶׁהִיא אִישׁ שְׂדֵה. כִּי יַעֲקֹב זָכָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית וְאִמּוֹנָה בַּחֲבִינַת שְׁבַת, שְׂעַל-יְדֵי זֶה זָכָה לְקַבֵּל הַבְּרִכּוֹת, כִּי זָכָה לְהִכְנִים הַשָּׁפַע מִחוּץ לְפָנִים, עַל-כֵּן נִסְמָךְ מִיַּד אַחַר 'כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'" - 'וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם' וְכוּ' שֶׁהֵם הַבְּרִכּוֹת שֶׁקַּבֵּל עַל-יְדֵי תְקוּן הַשְּׂדֵה דִיקָא, כִּי בְּשׂוֹכִין לְתַקֵּן בַּחֲבִינַת שְׂדֵה לְהַעֲלוֹת מִשְׂדֵה לְבֵית שְׂזֵהוּ בַּחֲבִינַת 'קַפְלַת שְׁבַת' בַּחֲבִינַת לְכָה דוּדֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה, אֲזוּ זֹכִין עַל-יְדֵי זֶה דִיקָא לְקַבֵּל כָּל הַבְּרִכּוֹת שְׂנִמְשָׁכִין מִשְׁבַּת אִמּוֹנָה שֶׁהִיא מְקוֹר הַבְּרִכָּה, וְכַמוֹכָא בְּכּוֹנֵנוֹת שְׁבַת, שִׁישׁ שְׂדֵה דִסְמָרָא אַחְרָא וַיִּשׁ שְׂדֵה דְקַדְשָׁה וְכוּ' עֵין שָׁם. (לקוטי הלכות - הלכות אומנין ר'-ל"ד)

(ה) ורבקה שמעת בדבר יצחק. כי רבקה ידעה כל זאת היטב שעשו הוא רשע גמור